

Фжркнали ми са, фжркнали  
 Сиви ми бѣли гжлабци!  
 Чи кждѣ ми са кжцнали?  
 — У царски-те дворове.  
 Кжкво прави царица?  
 — На бѣлъ камжкъ сѣднала,  
 — Ма(ж)жко дѣте джржеше;  
 — Шапцица му плетеше,  
 — Рядѣ жлжти жлжтици. (Пок. Г. Раковского.)

С и у:

Че чуле сме разбрале,  
 Тукъ има ѣргенъ нежененъ;  
 Що го майка не годи,  
 Що го майка не жени;  
 Що му ривце не пиже,  
 Що му герданъ не готви?  
 Що го баща не жени,  
 Що му конче не кове,  
 Що си свахи не вика,  
 Що му мома не пека;  
 Царѣва-та джщера,  
 Червена бѣла Велика.  
 Колко пжжжкъ вовѣ море-то,  
 Толкозъ здраве на тазъ кжща.

Или:

Тука сме чули, разбрали,  
 Чи има мома и момакъ:  
 Ия мома си менете,  
 Ия момка си згодете;  
 Дорѣ има вино червено,  
 Дорѣ има млади ѣгжнѣца.  
 Ой лазаре, лазаре!  
 Разрѣди са разклони!  
 Изъ юнашки дворове  
 Изъ момини полевори.